

POETISK PRAKSIS

SAKDIKTETS SVINEPOESI *in excelsis*

- I. se! fjellrypa fra Valdres flakser ennå tsjernobylsk
- II. i det hvite torskekjøttet får tunga smake på ukjente metaller
- III. griske svinefarmere i Mexico promoterer et nytt influensavirus
- IV. men Hermes¹⁾ urtemedisin funker ikke på griser som blir forvandla til kapitalister
- V. animalsk för proppa i kyr smitter deretter mennesker med dyrisk slektskap
- VI. etter Nansens blanke hermetikkk: usynlig arsenal av E-stoffer i skitne kombinasjoner
- VII. vannet vi drikker er klorifisert \ åkken rensar det forurensa språket?
- VIII. magesekken ble et laboratorium for farmakologien, sponsa av ditt og mitt liv
- IX. er vestens økonomier kharybdisgapet²⁾ som sluker og spytt, spytt og sluker
- X. dødsfall heter heretter gassutslipp // 1 død vil koste ca. 11 karbonkvoter
- XI. begravelser blir således vurdert som forurensning av jordsmonnet. *pris ukjent*
- XII. alas, jorda raser ut i svære setninger, vannet stiger, gravene endevendes av en skadet natur
- XIII. hvilken unatur har mennesker godtatt / lik en apekatt / på språk / det ikke forstår?

språk vi skjønner hvisker: kjempe, elske, dø
friske sår vil først blø

Freddy Fjellheim

1) Den greske guden Hermes ga urten moly (μόλυ) til Odyssevs for å beskytte ham mot Kirkes forbannelse.

2) Kharybdis (Χάρυβδις) er malstrømmen eller sjøhyret som truer med å sluke Odyssevs.

METEOROLOGENE STÅR UNDER EN HIMMELBLÅ HIMMEL

og peker på svarte askeskyer som bare fins på kartet. De er jo meteorologer, de vet at himmelen kan man ikke stole på. Kartet derimot ...

Øyvind Berg

Klassekampens diktpallete redigeres av poetene Terje Dragseth og Aasne Linnestå. Vi trykker nye dikt av etablerte såvel som uetablerte forfattere. Bidrag mottas på adressen bokmagasinet@klassekampen.no.

Hva gjør sakprosapolitikken med den norske litterære offentligheten?

Debattmøte i Litteraturhuset i Oslo, Amalie Skram, tirsdag 11. mai kl. 1900.

Sakprosaen har vært på offensiven de siste årene og insistert på at den utgjør en viktig del av litteraturen. Tar sakprosaen for mye plass?

Innledning ved forfatter og sjefredaktør Geir Gulliksen. Kommentar ved førsteamanuensis Jofrid Karner Smidt, HiO.

Arr.: Forskningsmiljøet Norsk sakprosa
Gratis adgang.

Rasebiologi: Har afrikanere for lav IQ til å bo i Norge?

Selvmordsparadokser

Boka «Selvmordsparadigmet» dokumenterer en personlig krise, mer enn behovet for en ny integreringspolitikk. Bokas argumentasjon for å begrense innvandring til Norge smuldrer bort i tankemessig inkonsistens.

Første del av boka er et personlig essay, med glimt fra Anfindsens egen bakgrunn, som jeg skal komme tilbake til. Andre halvdel trykker tekster av hans likesinnede. Et essay av «Fjordman» viser idémessig slektskap mellom Anfindsen og denne ytterliggående, islamkritiske bloggeren. I og for seg opplysende.

Anfindsen gjengir i tillegg avisdebatter på et utmatende, kverulerende detaljnivå. Boka er ikke tilstrekkelig redigert. Et pluss er likevel en grundig referanse-liste (også på nett, med lenker), ikke minst fordi den demonstrerer Anfindsens merkelige sidestilling av kilder med helt ulikt innhold: forskning, journalistikk, blogging og reine utskjellinger.

I utgangspunktet er det bra at et slikt prosjekt får støtte fra Fritt Ord. Også høyreekstremt tankegods fortjener grundig representasjon i et velfødd demokrati. Men «Selvmordsparadigmet» skusler bort egne muligheter, paradoksalt nok gjennom uærlighet.

Ole Jørgen Anfinsen er jo redaktør for det innvandringskritiske nettstedet honestthinking.org – «ærlig tenkning» – startet sammen med broren Jens Tomas. Brorene er relativt vidsynte bloggere, med hver sin doktorgrad og innsikt i mange av sakene de diskuterer.

«Ærlig tenkning» er et program også for boka. «Selvmordsparadigmet» er, ifølge Anfinsen, en herskende, falsk tenkemåte i vesten etter andre verdenskrig. Skremt av nazistenes blanding av biologi og rasetenkning, mener han toneangivende, marxistiske krefter i vitenskap og politikk systematisk har sensurert og fortrenget biologiens innsikter i mennesket. Særlig de multikulturalistiske elitenes sympatisering med «svake og undertrykte» har gjort mye ugagn. Verst er Unesco, som gjennom vedtak tidlig på 1950-tallet la grunnlaget for løgnaktig, antirasistisk arbeid. Linjen kunne trekkes fram til vår tids skolekampanjer for at unge nordmenn av ulik etnisitet skal kunne leve bedre sammen.

Anfinsen mener tvert imot at evolusjonspsykologisk forskning tyder på at enkelte menneskegrupper ikke kan leve tett sammen. Han

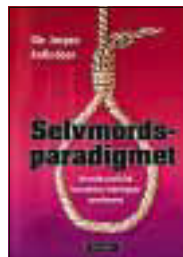
INTENS: Anfinsen mener antirasismen er farlig.

FOTO: GREG RØDLAND BUICK

SAKPROSA

Ole Jørgen Anfinsen
Selvmordsparadigmet

Koloritt 2010, 654 sider

mener intelligenstester viser at afrikanere sør for Sahara «har en IQ mellom 60 og 80. Afrikanere med en IQ i dette området, vil vanskelig kunne integreres i europeiske samfunn.»

Også muslimenes etnisk-religiøse samhold er truende. Derfor er det farlig med for mange afrikanere eller muslimer i Norge. Samfunnet vil tape «bærekraft», resultatet blir borgerkrig, massedrap, kollektivt selvmord: «Dersom dagens politikk videreføres, er det sannsynligvis bare et tidsspørsmål før store deler av Europa eksploderer som et Jugoslavia i tiende potens.»

Det finnes et visst slektskap, og overlappende kilder med tv-serien «Hjernevask» og boka «Født sånn eller blitt sånn» av Harald Eia og Ole Martin Ihle. Men Anfindsens tanker går mye lenger inn i det som vanligvis kalles «rasisme», noe han også innrømmer i intervju med

Klassekampen (24. april). Eia & Ihle stopper ved forskernes tvil på om målt IQ skyldes arv eller miljø. Anfinsen lar seg ikke stoppe av slik tvil. For meg er dette er en av bokas store gåter, for han innrømmer faktisk at dataene er svært omstridt. Ja, han henviser paradoksalt nok til at vi trenger «framtidig forskning» for å fastslå *hvor* farlig det er for ulike menneskegrupper å bo sammen.

Anfinsen trekker som nevnt inn personlige erfaringer. Han vokste opp i det han kaller «bibelfundamentalistisk kristendomsforståelse». Først på midten av 1990-tallet forsto han at troen ikke lot seg forene med naturvitenskapelig erkjennelse. Han mistet fotfestet, men terrorangrepene 11. september 2001 ga ham en ny sak. Rasebiologien virker som en åpenbaring, et fundament for nye, ekstreme oppfatninger.

” Også høyreekstremt tankegods fortjener representasjon i et demokrati.

Denne bakgrunnen, som boka stadig refererer til, gjør noe av hans fanatiske intensitet forståelig. Den andre store gåten er dermed

hvorfor Anfinsen tar med mange krasse bibelord om sannhet, mens han fortier den samme tekstens innsikter i fellesskapets behov for å ta seg av fattige, svake. Marxisme og velferdssamfunnets arvet slik innsikt fra kristendommen. Å kaste den tanken over bord, fører etter min oppfatning raskere til sivilisatorisk selvmord enn alternativene Anfinsen skisserer.

Tom Egil Hverven
tom.egil.hverven@klassekampen.no